

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/95/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3017200444
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Reisenauerová
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:3017200444.2

Uznesenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: W. O. O., bytom B. B. XXX, XXX XX B. Z., právne zastúpená advokátom Mgr. Vladimírom Karáskom, so sídlom Advokátskej kancelárie Stred 60/55, 017 01 Považská Bystrica, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom ul. 29. augusta č. 8 a 10, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 38544-3/2017-BA zo dňa 26. septembra 2017, o kasačnej sťažnosti žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23. apríla 2018, č.k. 18Sa/19/2017-50, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie p r e r u š u j e do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod evidenčným číslom spisu Rvp 361/2021.

o d ô v o d n e n i e :

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom zo dňa 23. apríla 2018, č.k. 18Sa/19/2017-50, postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 38544-3/2017-BA zo dňa 26. septembra 2017. Žalovaná napadnutým rozhodnutím zo dňa 26. septembra 2017 podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov odvolanie žalobkyne v celom rozsahu zamietla a potvrdila prvostupňové správne rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Považská Bystrica zo dňa 21. marca 2017, číslo: 27315-23/2017-PB, ktorým bolo rozhodnuté, že žalobkyni ako samostatne zárobkovo činnnej osobe zaniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa 30. júna 2010.

2. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách zákona č. 461/2003 Z.z. citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 5 písm. c), § 21 ods. 1 účinného od 1.8.2006 do 31.12.2010, § 14 ods. 1 písm. b), § 21 ods. 4 písm. b) účinného od 1.1.2008 do 31.12.2010, ako i právnu úpravu ustanovenú v § 15 ods. 1 písm. b), § 178 ods. 1 písm. a) bod 1 citovaného zákona v spojení s právnu úpravou ustanovenou v zákone č. 578/2004 Z.z., citujúc právnu normu § 3 ods. 4, § 10 ods. 1, 2, postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v tretej hlave tretej časti Správneho súdneho poriadku, upravujúcej správnu žalobu v sociálnych veciach, za primeraného použitia ustanovení o všeobecnej správnej žalobe podľa prvej hlavy tretej časti SSP a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

3. Krajský súd považoval medzi účastníkmi konania za sporné posúdenie otázky právneho postavenia žalobkyne ako samostatne zárobkovo činnnej osoby (ďalej len „SZČO“) ku dňu 31.12.2008. Krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie a postup správnych orgánov je v súlade so zákonom, a preto žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

4. Rozsudok krajského súdu napadla žalobkyňa kasačnou sťažnosťou namietajúc, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho

posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP). Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Vzhľadom na to, že v priebehu konania iný senát najvyššieho súdu vo veci, predmetom ktorej bolo posúdenie právnej otázky majúcej význam pre tú prejednávajúcu vec, predložil vec Veľkému senátu najvyššieho súdu (konanie vedené pod sp. zn. 1Vs/3/2019), najvyšší súd uznesením zo dňa 29. októbra 2019, sp. zn. 7Sžsk/95/2018 konanie až do právoplatného rozhodnutia Veľkého senátu prerušil.

6. Dňa 24. novembra 2020 Veľký senát najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1Vs/3/2019 rozsudkom rozhodol vo veci samej. Medzitým však rozsudok vydaný Veľkým senátom najvyššieho súdu z 24. novembra 2020, pod sp. zn. 1Vs/3/2019 napadol v inom konaní ústavnou sťažnosťou podľa článku 127 Ústavy Slovenskej republiky účastník konania vystupujúci v porovnateľnom postavení ako žalobca v predmetnom konaní.

7. Podľa § 100 ods. 2 písm. a/ SSP, ak správny súd neurobí iné vhodné opatrenie, môže konanie uznesením prerušiť, ak prebieha súdne konanie alebo administratívne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam na rozhodnutie správneho súdu, alebo ak správny súd dal na takéto konanie podnet.

8. Keďže rozhodnutie Veľkého senátu najvyššieho súdu z 24. novembra 2020, sp. zn. 1Vs/3/2019 bolo napadnuté ústavnou sťažnosťou, pričom výsledok konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky môže mať význam pre rozhodnutie najvyššieho súdu v právnej veci žalobcu, najvyšší súd postupom podľa § 100 ods. 2 písm. a/ SSP konanie v predmetnej veci aj s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti a rýchlosti konania upravenú v § 5 ods. 7 SSP bez ďalšieho opätovne prerušil.

9. Ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa procesné úkony a neplynú lehoty podľa tohto zákona. Len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, alebo uplynul čas, na ktorý sa konanie prerušilo, predseda senátu aj bez návrhu uznesením rozhodne o pokračovaní v konaní. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znova (§ 100 ods. 3 SSP).

10. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.